

KOMMISJONSVEDTAK

2002/EØS/37/32

av 20. desember 2000

om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til dilatasjonsfuger for vegbruer(*)*[meldt under nummeret K(2000) 3694]*

(2001/19/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I samband med samsvarsattestering av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som «er minst kostnadskrevendende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten». Dette tyder at det for ei viss vare må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattestering at det ved fabrikk finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.
- 2) Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, førast opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene definerast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

- 3) Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare gå tydeleg fram, ved tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.
- 4) Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.
- 5) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegnen frå Det faste byggeutvalet —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Dei varene og varegruppene som er førde opp i vedlegg I, skal samsvarsattestert etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikk, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkel 2

Framgangsmåten for samsvarsattestering i medhald av vedlegg II skal gå fram av dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning.

(*) Denne fællesskapsrettsakta, kunngjord i TEF L 5 av 10.1.2001, s. 6, er nemnd i avgjerd i EØS-komiteen nr. 156/2001 av 11. desember 2001 om endring av vedlegg II til EØS-avtala (Tekniske forskrifter, standardar, prøving og sertifisering), sjå EØS-tillegget til Tidend for Dei europeiske fællesskapa nr. 13 av 7.3.2002, s. 20.

⁽¹⁾ TEF L 40 av 11.2.1989, s. 12.

⁽²⁾ TEF L 220 av 30.8.1993, s. 1.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfærda i Brussel, 20. desember 2000.

For Kommissjonen
Erkki LIIKANEN
Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG I

Dilatasjonsfuger for vegbruer:

Til bruk i vegbruer for å sikre ei jamn køyreflate og ei kontinuerleg bereevne for trafikken, og for å gje plass til at bruene kan røre seg.

*VEDLEGG II***Varegruppe: Dilatasjonsfuger for vegbruer****System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattestering
Dilatasjonsfuger for vegbruer	I vegbruer	—	1

System 1: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.